

16

SEMPER
VIVUM
FERDINANDÆUM
SERENISSIMO PRINCIPI
AC DOMINO

DN. FERDINANDÆUM
NANDÆUM

IN LIVONIA PER CURLANDIAM
ET SEMGALLIAM DUCI
PRINCIPI DUCI AC DOMINO SUO
CLEMENTISSIMO

ANNO

QVO

Pax Inter Cæsareos, Polonos Venetos
AtqVe TVrcas non sine Desiderio In
Vngaria FVit feliciter ConCLVsa,

Pro æternæ Obligationis Tesserâ

Obsequenti Minerva
erectum atq; porrectum

Per

MATTHÆUM MICHAELEM Mattelshfort.

Pastorem Batensem ac Lehnensem.

R I GÆ
TYPIS GEORG. MATTHIÆ NÖLLERI

SERENISSIME PRINCEPS
DOMINE DOMINE CLEMENTISSIME!

EX delitioso Gratiarum Tuarum Viridario Ger-
men, Serenitati Tuæ, erigo atq; porrigo, Germen Duci-
bus atq; Principibus non ingratum. Etenim quid iis
eorumq; Domibus gratius? quid amœnitas? quid exopta-
bilius, quam stabiliter vivere? ideoq; præmeditata men-
te è millibus aliarum Gratiarum Tuarum floribus *Semper-
vivum Ferdinandæum Serenitati Tuæ* deferendum elegi, ut sub accommodatissi-
mâ Symbolâ Principem Nominis & Ominis Tui Virtutem, quàm maximè ad-
umbrarem, ipsaq; umbrâ Serenitati Tuæ congruentissimum darem decorem.
Digneris, *Serenissime Princeps ac Domine Clementissime*, exile hoc Epicharma pa-
tienter suscipere, interq; odoriferos favorum Tuorum calathos collocare.

PROTASIS

AD

FERDINANDUM

O medulla raritatis
Germinum cupita sedes
Scena lætantis Priapi,
Chloridisq; ventilabrum
Stirps amica semper astris
Stirps amata Flosculis
Artifex amœnitatis
Architecte mire florum,
Quem ferocis ardor Euri
Sæviensq; per corusci
Delicata Rura Pæsti
Turbo quassat molliter.
Absq; *Flore Flores* tota
Conditrix Etæsiarum,
Mille nexus mille textus
Mille frondium Virores
Gratiarum ac favorum
Najadi progerminans.

Tu

Tu lubentem, tu decentem
Ad quietis officinam
Frondeam retexis umbram
Unde Cynthias Sagittas
Innocenti temperanti
Pellis arte fornicis
Ter *Serenus fulgor* Hortis
Pharmacum salubre mortis
Administras ac adauges
Per *Minervæ* læta Regna
Per *Dianæ* densa tesqva
Vera Floræ gaudia.

APODOSIS

ad

Serenissimum Principem ac Dominum
DN. FERDINANDUM

In Livoniâ per Curlandiam & Semgalliam Ducem.

AD Te jam, *Serenissime Princeps*, sese famula penna inclinat profun-
dissime. Stabilem Tuam, per annua ætatis tempora, *Viriditatem* ob-
sequiosâ venerationis sapiâ circumscribere adnitens. A verno igi-
tur *vivacissimi Sangvinis Viore* exordior. Observantur etiamnum in-
satiato conspectui nostro Speciosæ Icones & mappæ, quibus tenella corporis
Tui compago per Artificem Apellis manum animadvertitur tot sublimia
frondium cacumina, tot fragrantès foliorum apices, tot niveos liliorum ca-
lices, tot Rosarum murices, verbo tot delitiosas Pomonæ progerminasse cu-
pedias, quot tum in eburnea fronte Charites, in gemino oculorum Sidere
Gratias, in aurea Casarie Favores, in mellea voce Munera, in amplexu Amo-
res, præ-Te-tulisti. Tacebo capacissimæ mentis Indolem, indefessam in
studiis Emulationem, acerrimam inertis Otii Fugam, quæ omnia *vivacissi-
mæ Tuæ Stirpis viva* fuerunt simulachra. Quid dicam de incorruptenda
æstivi autumnalisq; currus Tui viriditate, quæ adeo erat inflagibilis, ut nec per
Martiales apud Batavos, Scythas, Thraces, ac Pannonès æstus & algores fue-
rit arefacta. Certè si, Teste Varone, *Viror à Viro* suam derivat Etymolo-
giam, firmissimum hinc eruitur argumentum, Te, *Princeps ac Domine Sere-
nissi-*

nisime, Virorem esse amænissimum. Verum enim vero Viri Viriditas in eo col-
locatur, quod adversitatibus agitur, animum servet æquanimus, sciatq;
dominari astris. Qvis inficiās ibit Te perstitisse Hectorem inter ignes & un-
das, inter glandes & acinaces, inter quasqvas novercantis Soli poli; mina-
ces tempestates? Nolo in vota mea acciere coronatos Augustissimorum Mo-
narcharum Vertices. Nolo, in lingvas diffuant Ister & Borysthenes, Savus
cum Travo, urbes & campi, castra & mœnia, quibus semper tenacissimus
magnanimi Tui Viroris videbaris Achilles. Restat, viriditatem Tuam Te, Serenis-
sime Princeps, nec in candidâ hyeme (cygneam hîc intelligo canitiem) fore a-
missurum. Vaticinium hoc non ex mendaci Jovis Tripode, verum ex pe-
ritissimorum Machæonum Aphorismo polliceor. Audiatur Æsculapius
Medicorum Antesignanus. Sobrietas, inquit, vitam seros extendit in annos, &
meliore facit fertilitate frui. Cingent itaq; Serenitatis Tuae tempora cani, sed
eburnei, cani sed sine nævō & carie. Hebetabitur pupillarum acies, sed acue-
tur animi perspicacia. Constringetur Vocis amplitudo, sed dilatabitur cor-
dis plenitudo. Delassabuntur præ laboribus artus, sed stabilientur in affecti-
bis favores. In osseam vallem venusta labetur Vultus malacia, sed in osseâ
quoq; valle lapsum non timebit. Ab hostis truci fallaciâ Serenum obscura-
bitur lucis Speculum, sed Sarenior illustrabitur gloriæ Specula. Paucis his
lineolis imperio Serenitatis Tuae sum obsequutus, laconica panegyri longô
velut præconio prærogativam gloriam contendens adornare.

Vive, excreſce, viresce jugiter, Serenisſime Princeps ac Domine. Demum
exile iſtud mei debiti monimentum innatâ Humanitate dignare amplecti,
meq; ſub frugiferâ Gratiarum Tuarum umbrâ patere commorari diutis-
ſimè.

